

ikke Alderdommen til. Naar man først er naaet hen imod de 80, maa man kvittere Udsigterne til Fremtiden, og derfor kan jeg godt forstaa, at Mænd i den Alder kan staa som ganske fremmede overfor den Ordning, der skal træffes af Hensyn til Fremtiden. De ser tilbage paa Fortiden; de kan ikke altid huske, hvad det er, der er sket i denne Fortid, men de vil dog gerne tale om den. Somme Tider glemmer de det, de selv har gjort, eller det, de har undladt at gøre.

Her staa det ærede Medlem fra Assens og kræver af den radikale Regering, at den skulde have holdt et Valg, inden den havde forelagt sit Grundlovsforslag, thi den havde intet Mandat fra Vælgerne til at forelægge et saadant. Lad os gaa en 7—8 Aar tilbage i Tiden. Hvad skete der i 1912? Da forelagde det ærede Medlem fra Assens et stort Grundlovsforslag, som mange sagde var revolutionært. Havde han været ude hos Vælgerne og faaet Mandat? Havde han ladet afholde et Folketingsvalg og spurgt Vælgerne: Maa jeg forelægge et saadant Grundlovsforslag? Selvfølgelig ikke. Men hvad der er Ret for den ene, maa være billigt for den anden, og har det ærede Medlem fra Assens ikke haft nogen Pligt i saa Henseende, saa kan han heller ikke forlange, at den radikale Regering skulde efterkomme et saadant Paabud. Det er saa let at paalægge alle andre Pligter, men nøjes med Friheder for sig selv, og det ærede Medlem er her kommet i nogen Uoverensstemmelse med sin Fortid, naar han har talt, som han har gjort.

Det ærede Medlem siger, at Regeringen har ingen Tillid til at faa Flertal ved Valget. Jeg skal ikke profetere om, hvordan Valget kan gaa; enhver har jo sin Fornøjelse af at profetere i Overensstemmelse med den Tro, han har. Men saa meget er i alt Fald sikkert, at Udsigten for den radikale Regering til at faa et Flertal ved Valget er selvfølgelig noget mindre, naar vi har en uretfærdig Valglov, der paa Forhaand giver Venstre et Dusin Kredse mere, end der efter Retfærdighedsprincippet kan tilkomme det. Det ærede Medlem fra Assens er Venstres Mand, og han har Ret til at holde med sit Parti i saa mange Ting, men jeg synes alligevel, at naar man er naaet til den modne Alder, saa burde man kunne se bort fra de rent partiegøistiske Fordele, som en Valglov kan byde, og se lidt mere paa, hvad der virkelig er retfærdigt. Det er den retfærdige Ordning, vi skal have. Det lyder saa flot at sige: Vi vil gerne have Valg. Men det ærede Medlem fra Assens vil have Valg, saa længe han har en uret-

færdig Valglov at gaa til Valg paa; naar først vi faar en Valglov, der tager den uretmæssige Fordel, som hans Parti faar nu, bort, saa er det ikke sikkert, det ærede Medlem bliver saa ivrig efter at faa Valg, som han lader til at være.

Venstre er nu saa ivrigt efter at faa Valg, men det har det aldrig været før. Det er fejl, naar Folk tror, at Venstre har været ivrigt efter at spørge Vælgerne saa tidt. De har aldrig gjort det, uden de har været piskede til det. Ser vi paa den Tid, der er gaaet, siden det radikale Venstre mistede sin Indflydelse paa, hvad der foregik i Venstre, da Partiet sprængtes i 1905, vil man se, at Venstre aldrig nogen Sinde har ladet afholde Valg, før hele Valgperioden var udløbet. Vi havde Valg i 1903, 3 Aar efter i 1906 og 3 Aar efter i 1909. Saa længe der sad Venstreregeringer, skulde de nok sørge for, at Valgperioden løb ud. Saa fik vi Valg i 1910, men det var Ministeriet Zahle, der udkrev Valg, knap et Aar efter, at Ministeriet var kommet til. Derefter blev det ærede Medlem fra Assens Konseilspræsident, og hvornaar udkrev han saa Valg? I 1911 eller i 1912? Nej, i 1913. Det faldt ikke det ærede Medlem ind at udskrive Valg et eneste Øjeblik, før han var nødt til det. Nu raaber Venstre paa Valg hvert Øjeblik, Valg og Valg og atter Valg paa en uretfærdig Valglov. Det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg), der før talte, har imødegaaet det ærede Medlem fra Assens og fremholdt, at det ærede Medlem har ikke kunnet huske tilbage til Juni-Grundloven og erindre, at Valgretten til begge Ting efter Juni-Grundloven var betinget af den samme Aldersgrænse. Den Tale om, at der ikke skulde være tilstrækkelig Forskel mellem de to Ting, hvis der ikke var anden Forskel end den forskellige Valgmaade, skal man derfor være lidt forsigtig med at raabe alt for stærkt paa. Det kunde være, at man derved fremmer en Agitation, som jeg personlig ikke har noget imod, nemlig for Afskaffelsen af det andet Ting. Jeg ser saaledes paa det, at forskellig Valgmaade giver tilstrækkelig Forskel paa de to Tings Sammensætning, der behøves ikke mere.

Det ærede Medlem fra Assens sagde, at Regeringspartierne har fastholdt deres radikale Ændringsforslag til Grundloven. Det er positivt urigtigt. Det ærede Medlem maa ikke have lagt Mærke til, hvad der er foregaaet i Fællesudvalget, siden han kan sige noget saadant. Det ærede Medlem maa jo vide, at vi har gjort store Indrømmelser, at vi fra begge Regeringspartiers Side har